

Vendim nr. 260, datë 20.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Asim Vokshi,	Anëtar
Marjana Semini,	Anëtare

në datën 20.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 18 (Sh) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **SHPËTIM KODHELAJ**

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2026-35, datë 14.01.2026 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Kthimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë me tjetër trup gjykues.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 15, 41, 42, 43, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe neni 1 i Protokollit nr.1 të saj; nenet 71/a, 71/b, 71/c, 71/ç, dhe 71/d të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marjana Semini, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka nënshkruar një kontratë sipërmarrjeje me shoqërinë “Gora” sh.p.k. (*shoqëria sipërmarrëse*), e cila është pajisur nga Këshilli i Rregullimit të Territorit të Bashkisë së Tiranës, me lejen e ndërtimit të një godine banimi dhe shërbimesh në rrugën “Frederik Shiroka”.

2. Sipas kontratës së sipërmarrjes, kërkuesi ka porositur një dyqan me sipërfaqe 440 m² në katin bodrum të pallatit në ndërtim nga shoqëria sipërmarrëse, me një çmim prej 440.000 eurosh, sipas neneve 2 dhe 3 të kontratës së sipërmarrjes. Çmimi do të paguhej nga kërkuesi i ndarë në tre këste: (i) kësti i parë prej 100.000 eurosh me afat pagese datën 12.09.2005; (ii) kësti i dytë prej 90.000 eurosh me afat pagese datën 30.09.2005; (iii) kësti i tretë prej 250.000 eurosh me kredi nga banka. Sipas nenit 4 të kontratës së sipërmarrjes, shoqëria sipërmarrëse ka të drejtë të prishë në mënyrë të njëanshme kontratën në rast se porositësi (*kërkuesi*) nuk paguan në kohën e caktuar shumën e mbetur sipas nenit 3 të kësaj kontrate dhe me zgjidhjen e saj kërkuesit porositës do t'i kthehet paradhënia që ka paguar vetëm pasi sipërmarrësi të ketë lidhur një kontratë të re me subjekte të reja. Ndërkohë, në nenin 6, paragrafi i parë, është parashikuar se dorëzimi përfundimtar i objektit do të bëhet pas përfundimit të punimeve. Më pas, kontrata e sipërmarrjes e lidhur ndërmjet shoqërisë sipërmarrëse dhe kërkuesit është depozituar për vërtetim nga noteri publik më 14.10.2005.

3. Në vijim, kërkuesi, me pretendimin se shoqëria sipërmarrëse nuk kishte përmbushur detyrimet e saj që rridhnin nga kontrata e sipërmarrjes, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi, me objekt përmbushjen e detyrimeve që rrjedhin nga kontrata dhe shpërblimin e dëmit në shumën 5.000.000 lekë. Me vendimin nr. 2043, datë 05.03.2012, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesës, me arsyetimin se kërkuesi, në cilësinë e palës paditëse në procesin gjyqësor, nuk ka përmbushur detyrimin për likuidimin e kësteve për blerjen e objektit, për pasojë nuk mund të pretendojë nga shoqëria sipërmarrëse përmbushjen e detyrimit për dorëzimin e objektit. Mbi ankimin e kërkuesit Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.368, datë 14.02.2013, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke e vlerësuar të drejtë përfundimin e kësaj të fundit, pasi ndonëse objekti i është dorëzuar kërkuesit dy muaj me vonesë nga shoqëria sipërmarrëse, në kohën e gjykimit objekti ka qenë prej 6 vjetësh në posedim të tij, pavarësisht se ai ende nuk ka shlyer një pjesë të konsiderueshme të vlerës së objektit.

4. Pas përfundimit të procesit gjyqësor, shoqëria sipërmarrëse, me aktin noterial të datës 06.10.2014, ka njoftuar kërkuesin për zgjidhjen e njëanshme të kontratës së sipërmarrjes sipas nenit 4 të saj, duke parashtruar si shkak mosshlyerjen e pagesës së objektit të porositur. Në vijim, shoqëria sipërmarrëse, në datën 13.10.2014, ka nënshkruar kontratën e sipërmarrjes me shtetasen B.G., me objekt ndërtimin e një dyqani me sipërfaqe 440 m² në katin bodrum të pallatit në ndërtim nga shoqëria sipërmarrëse.

5. Ndërkohë, shtetasja B.G. (*paditësja*), pas përfundimit të afatit të përcaktuar në kontratën e sipërmarrjes, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi, me objekt detyrimin e shoqërisë sipërmarrëse të përmbushë detyrimin kontraktor për dorëzimin e objektit të përcaktuar në kontratën e sipërmarrjes. Duke qenë se objekti i porositur prej paditëses mbahej ende nga kërkuesi, i cili nëpërmjet kontratës së qirasë të datës 02.07.2014 ia kishte kaluar posedimin e këtij objekti shoqërisë “Bosfor Group” sh.p.k. (*shoqëria qiramarrëse*) për një shumë prej 50.000 lekësh në muaj, paditësja ka shtrirë kërkimin e saj për dorëzimin e objektit edhe ndaj këtyre subjekteve. Me deklaratën noteriale të datës 04.12.2014 kërkuesi dhe shoqëria qiramarrëse kanë zgjidhur në mënyrë të dyanshme kontratën e qirasë.

6. Në vijim të gjykimit në gjykatën e shkallës së parë nga ana e kërkuesit u paraqit një kundërpadi ndaj paditëses dhe shoqërisë sipërmarrëse, me objekt: (i) konstatimin absolutisht të pavlefshëm të kontratës së sipërmarrjes të lidhur ndërmjet paditëses dhe shoqërisë sipërmarrëse; (ii) konstatimin absolutisht të pavlefshëm të deklaratës noteriale të datës 06.10.2014 për zgjidhjen e kontratës së sipërmarrjes me porositës kërkuesin; (iii) detyrimin e paditëses së kundërpaditur të paguajë si dëm monetar fitimin e munguar nga qiraja si pasojë e revokimit të kontratës së qirasë ndërmjet kërkuesit dhe shoqërisë qiramarrëse, si dhe shpenzimet gjyqësore; (iv) detyrimin e shoqërisë sipërmarrëse të përmbushë kontratën e sipërmarrjes duke iu përmbajtur nenit 6 të saj; (v) kompensimin e detyrimeve ndaj kërkuesit kundërpaditës të papërmbushur nga shoqëria sipërmarrëse; (vi) njohjen pronar të kërkuesit kundërpaditës të dyqanit në katin bodrum me sipërfaqe 440 m² të ndodhur në rrugën “Frederik Shiroka”, si dhe regjistrimin në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme, Tiranë.

7. Gjatë gjykimit të çështjes, gjykata e shkallës së parë, me vendim të ndërmjetëm, sipas nenit 160 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*), ka marrë në shqyrtim kundërpadinë e kërkuesit me arsyetimin se pretendimet e palëve lidheshin me të njëjtin objekt. Gjithashtu, gjatë gjykimit në gjykatën e shkallës së parë është vendosur realizimi i një akti ekspertimi në fushën e kontabilitetit dhe vlerësimit të pasurive të paluajtshme, nga i cili ka rezultuar se: (i) vlera e tregut të pronës

objekt vlerësimi është 440.000 euro; (ii) fitimi i munguar për sendin objekt gjykimi që nga ngritja e padisë e deri në ditën e dorëzimit të aktit të ekspertimit është 1.191.675 lekë; (iii) investimi i kryer nga kërkuesi është në vlerën 11.500 euro; (iv) nuk rezulton ndryshim i destinacionit të objektit nga parkim në njësi tregtare; (v) shoqëria sipërmarrëse ka përfunduar punimet për mjediset e përbashkëta; (vi) në momentin e inspektimit prona objekt vlerësimi ishte bosh dhe çelësat e derës kryesore i dispononte kërkuesi; (vii) nga dokumentacioni në dosjen gjyqësore provohet me dokument të rregullt shkresor financiar vetëm pagesa prej 120.000 eurosh dhe jo 250.000 euro, siç është pasqyruar në shtesën e aktit të datës 27.04.2017; (viii) vlera e qirasë që kërkuesi duhet t'i paguante shoqërisë sipërmarrëse është 12.416.712 lekë; (ix) shuma e paguar nga shoqëria sipërmarrëse sipas mandatpagesave është 102.426 euro, të cilat ndahen në tri pjesë: (a) mandatpagesa të kryera përpara datës së lidhjes së kontratës së sipërmarrjes në shumën 53.736 euro; (b) mandatpagesa të lëshuara nga shoqëria sipërmarrëse për kërkuesin në shumën 24.380 euro pa përshkrim të saktë se përse janë kryer; (c) mandatpagesa në shumën 24.310 euro, të kryera nga shoqëria sipërmarrëse pranë ish-Bankës Kombëtare të Greqisë për shlyerjen e kredisë.

8. Me vendimin nr.7828, datë 25.09.2017, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur pranimin e pjesshëm të padisë së paditëses së kundërpaditur, detyrimin e kërkuesit kundërpaditës dhe të shoqërisë sipërmarrëse t'i lirojnë dhe t'i dorëzojnë asaj dyqanin me sipërfaqe 440 m² të ndodhur në katin bodrum, rrëzimin e padisë së paditëses ndaj shoqërisë qiramarrëse për mungesë legjitimiteti pasiv, si dhe rrëzimin e kundërpadisë së kërkuesit. Ajo gjykatë ka vlerësuar se ndodhej përpara “*gjësë së gjykuar*”, sipas nenit 451/a të KPC-së. Po kështu, ajo gjykatë ka theksuar se është shprehur për çdo kërkim, ka mbështetur vendimin e saj vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor, ka zhvilluar një proces të rregullt ligjor nëpërmjet garantimit të zhvillimit të një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm në përputhje me ligjin, ka zgjidhur mosmarrëveshjen në përputhje me dispozitat ligjore dhe normat e tjera në fuqi, si dhe është shprehur për çdo kërkesë të parashtruar në padi pa i kaluar kufijtë e saj, duke realizuar një gjykim të drejtë, të pavarur dhe të paanshëm. Kundër këtij vendimi ka paraqitur ankim kërkuesi kundërpaditës.

9. Me vendimin nr. 960 (30-2025-7656), datë 29.09.2025 (*vendimi nr. 960/2025*), Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, me arsyetimin se vlerësimi i kësaj të fundit është i drejtë, pasi ka rezultuar e provuar në procesin e parë gjyqësor se kërkuesi paditës nuk kishte shlyer ende një pjesë të konsiderueshme të çmimit, për të cilin palët kishin rënë dakord në kontratën e sipërmarrjes. Ndërkohë, sipas gjykatës së apelit, nuk ka rezultuar që kërkuesi të ketë përmbushur detyrimin e

tij ndaj shoqërisë sipërmarrëse për pagesën e plotë të çmimit të sendit të porositur prej tij me kontratën e sipërmarrjes. Në këto kushte, sipas gjykatës së apelit, zgjidhja e njëanshme e kontratës nga shoqëria sipërmarrëse është mbështetur në klauzolën kontraktore, si dhe në nenin 702 të Kodit Civil (KC), për pasojë është një akt juridikisht i vlefshëm dhe pretendimet e kërkuarit se ka përmbushur detyrimet që rrjedhin nga kontrata e sipërmarrjes, nuk qëndrojnë. Për sa i përket kontratës së dytë të sipërmarrjes të lidhur me paditësen e kundërpaditur, gjykata e apelit ka vlerësuar se e drejta e pronësisë së paditëses që buron nga marrëdhënia juridiko-civile është fituar menjëherë sapo sendi objekt gjykimi është ndërtuar/formësuar dhe në këtë rast kjo marrëdhënie ka natyrën e kontratës së shitjes të një sendi të ardhshëm të parashikuar nga neni 706, paragrafi i parë, i KC-së. Në këtë kuptim, sipas gjykatës së apelit, paditësja e kundërpaditur ka fituar pronësinë e sendit objekt padie që në momentin e ekzistencës së tij fizike, pa qenë i kushtëzuar fitimi i saj nga një rrethanë tjetër, si, për shembull, procedura e regjistrimit. Po kështu, sipas gjykatës së apelit, me të drejtë gjykata e shkallës së parë ka rrëzuar edhe tre kërkimet e tjera të kërkuarit kundërpaditës, me arsyetimin se paditësja e kundërpaditur ndonëse është pronare e ligjshme mbi objektin e porositur me një kontratë të vlefshme sipërmarrjeje, kërkuari kundërpaditës vazhdon të posedojë objektin në mënyrë të paligjshme dhe pa titull të vlefshëm, për rrjedhojë paditësja nuk mund t'i paguajë kërkuarit fitimin e munguar nga qiraja për shkak të revokimit të kontratës së qirasë ndërmjet tij dhe shoqërisë qiramarrëse. Ndërsa për kërkimin e kërkuarit, për përmbushjen e detyrimeve sipas kontratës së sipërmarrjes, gjykata e apelit ka konstatuar se përbën “*gjë të gjykuar*”, pasi është zgjidhur përfundimisht me një vendim të formës së prerë në një gjykim të mëparshëm. Kundër këtij vendimi, në datën 03.12.2025, ka paraqitur rekurs kërkuari kundërpaditës.

10. Me kërkesë të paraqitur veçantë nga rekursi, kërkuari kundërpaditës ka kërkuar pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 960/2025 të Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm.

11. Me vendimin nr. 00-2026-35, datë 14.01.2026 (*vendimi nr. 35/2026*), Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, bazuar në nenin 479 të KPC-së, ka vendosur mospranimin e kërkesës së kërkuarit kundërpaditës për pezullimin e ekzekutimit të *vendimit nr. 960/2025* të Gjykatës së Apelit, me arsyetimin se ky vendim është ekzekutuar nga kërkuari kundërpaditës duke dorëzuar pasurinë dyqan 440 m², pra vendimi që kërkohet të pezullohet i ka dhënë efektet e tij.

12. Në datën 11.05.2026 kërkuksi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar më 18.05.2026.

II

Pretendimet e kërkuksit

13. **Kërkuksi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se vendimet e kundërshtuara i kanë cenuar:

13.1. *Të drejtën për një proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

13.1.1. *Së drejtës për t'u njoftuar, së drejtës për t'u mbrojtur dhe për t'u dëgjuar*, pasi gjykimi në gjykatën e apelit është zhvilluar në mungesë të kërkuksit, sikurse provohet nga CD-ja e seancës gjyqësore, nuk rezulton të jetë garantuar njoftim efektiv sipas neneve 129-133 të KPC-së, si dhe shqyrtimi i çështjes ka vijuar pa siguruar pjesëmarrjen e kërkuksit. Ndonëse kërkuksi kishte adresë të plotë dhe të njohur në të gjitha aktet procedurale, gjykata e apelit nuk ka kryer njoftim personal efektiv, por ka proceduar vetëm me shpallje publike.

13.1.2. *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*, pasi në përbërjen e trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, që ka shqyrtuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit, ka marrë pjesë gjyqtari A.K., i cili më parë ka qenë pjesë e trupit gjykues dhe pjesë e vendimmarrjes së gjykatës së apelit në procesin e parë.

13.1.3. *Parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit*, pasi gjykata e apelit ka vendosur në mungesë të kërkuksit, ndërsa Gjykata e Lartë ka refuzuar pezullimin e ekzekutimit me argumentin që është ekzekutuar tashmë nga kërkuksi.

13.1.4. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë ka refuzuar pezullimin e vendimit të ekzekutimit, me arsyetimin formal se vendimi është ekzekutuar nga kërkuksi pa marrë parasysh se nuk ka qenë një ekzekutim me vullnet të lirë të tij, por pasojë e drejtpërdrejtë e presionit përmbarimor. Gjykata e Lartë nuk ka analizuar pretendimet thelbësore të rekursit, nuk trajton

shkeljet procedurale, nuk balancon interesat e palëve, si dhe nuk jep arsyetim substancial mbi refuzimin e pezullimit.

13.2. *Të drejtën e pronës*, të parashikuar nga neni 41 i Kushtetutës, pasi kërkuar ka humbur posedimin e pasurisë objekt të kontratës së sipërmarrjes pa marrë asnjë kompensim financiar për investimet dhe pagesat e kryera ndër vite, ndërkohë që vijon ende të shlyejë detyrimet që rrjedhin nga kreditë bankare të marra për financimin e blerjes së kësaj pasurie.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkuar

14. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

15. Kërkuarja, si bartëse e të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara në Kushtetutë, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “F”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, sepse ka qenë palë në procesin gjyqësor në të cilin është dhënë vendimi gjyqësor i kundërshtuar prej saj, ndaj ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

16. Për sa i përket kriterit të shterimit të mjeteve juridike efektive, Gjykata në praktikën e saj ka theksuar se në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, mbrojtja kushtetuese ka një funksion subsidiar, ndaj ajo mund të kërkojë vetëm për një vendim përfundimtar, të çfarëdolloj forme, që përmbys procesin gjyqësor. Cenimi i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, mund të pretendohet në këtë Gjykatë vetëm pasi të shterohen të gjitha mundësitë e ofruara nga sistemi i apelineve dhe kjo vlen edhe në rastet kur procedurat gjyqësore paraprake çojnë në një rëndim të mëtejshëm ose në tejzgjatjen e cenimit të

kësaj të drejte (*shih vendimet nr. 14, datë 11.03.2021; nr. 29, datë 30.03.2017; nr. 39, datë 06.07.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për sa i takon kontrollit kushtetues të vendimeve të ndërmjetme, meqenëse objekt i shqyrtimit kushtetues është vendimi për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit, Gjykata ka zhvilluar ndër vite qëndrimin e saj, duke përfshirë në juridiksionin kushtetues, në mënyrë përjashtimore, edhe vendime gjyqësore të ndërmjetme në rast se, në kuptim të standardeve të zhvilluara për sa i përket konceptit të vendimit përfundimtar, sipas nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, plotësohen këto kritere: (i) vendimi duhet të ketë vendosur për të drejtën e individit të pretenduar të cenuar, pra shkelja e pretenduar të jetë pasojë e drejtpërdrejtë e vendimit të ndërmjetëm të kundërshtuar ose, e thënë ndryshe, kërkuesi duhet të provojë se është viktimë e shkeljes të së drejtës kushtetuese; (ii) vendimi të jetë bërë objekt i ankimit të veçantë dhe të jetë shqyrtuar edhe nga gjykatat më të larta, të cilat të jenë shprehur, qoftë edhe tërthorazi, për të drejtën që pretendohet të jetë cenuar; (iii) vendimi duhet të ketë një masë autonomie nga procesi i themelit, në kuptimin që pavarësisht se shqyrtimi gjyqësor i mosmarrëveshjes së themelit vazhdon, vendimi përfundimtar që do të jepet në themel nuk është i aftë të ndryshojë vendimin e ndërmjetëm dhe as të riparojë në masën e duhur efektet që ai ka sjellë (*shih vendimin nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Duke iu kthyer rastit në shqyrtim, Kolegji vëren se kërkuesi ka kundërshtuar në Gjykatë vendimin nr. 960/2025 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, me të cilin është vendosur mospranimi i kërkesës për pezullimin e vendimit të gjykatës së apelit, me arsyetimin se ky vendim është ekzekutuar nga kërkuesi kundërpaditës duke dorëzuar pasurinë dyqan 440 m², pra vendimi që kërkohet të pezullohet i ka dhënë efektet e tij. Kërkuesi, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t’u njoftuar, së drejtës për t’u mbrojtur dhe për t’u dëgjuar, së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e paanshme parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit, standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe së drejtës së pronës. Në thelb, pretendimet e tij lidhen me cenimin e së drejtës së pronës që është objekt i mosmarrëveshjes gjyqësore mes palëve dhe është ende në pritje për gjykim në Gjykatën e Lartë. Në këtë drejtim, Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se cenimi i të drejtave themelore mund të pretendohet në këtë Gjykatë vetëm pasi të shterohen të gjitha mundësitë e ofruara nga sistemi i apelineve dhe kjo vlen edhe në rastet kur procedurat gjyqësore paraprake çojnë në një rëndim të mëtijshëm ose në tejzgjatjen e cenimit të kësaj të drejte (*shih vendimet nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se, në rastin në shqyrtim, kërkuesi nuk ka parashtruar argumente në nivel kushtetues për të provuar cenimin e së drejtës së tij nga vendimi objekt kundërshtimi, aq më tepër që në rastin konkret kërkuesi e ka ekzekutuar vendimin e gjykatës së apelit për lirimin dhe dorëzimin e pronës objekt i procesit të themelit. Për pasojë, në rastin në shqyrtim, vendimi i Gjykatës së Lartë për mospranimin e kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor të gjykatës së apelit nuk përbën rast përjashtimor sipas jurisprudencës së Gjykatës që të mund të justifikojë shqyrtimin e tij në nivel kushtetues.

20. Po kështu, kërkuesi ka pretenduar cenimin e *së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*, me argumentin se në trupin gjykues të Gjykatës së Lartë, që ka shqyrtuar kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit të gjykatës së apelit, ka marrë pjesë gjyqtari A.K., i cili më parë ka qenë pjesë e trupit gjykues dhe ka qenë pjesë e vendimmarrjes së gjykatës së apelit në procesin e parë. Për sa i përket këtij pretendimi, Kolegji vlerëson se pjesëmarrja e një gjyqtari në shqyrtimin e kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të një vendimi gjyqësor, edhe kur ai ka marrë pjesë më parë në trupin gjykues që ka vendosur për themelin e çështjes, nuk përbën në vetvete shkak për të vënë në dyshim paanshmërinë e tij, pasi gjatë shqyrtimit të kërkesës për pezullim gjykata nuk rivlerëson themelin e mosmarrëveshjes, por kufizohet vetëm në vlerësimin nëse ekziston rreziku i shkakut të një dëmi të madh e të pariparueshëm (neni 500 i KPC-së), deri në dhënien e një vendimi përfundimtar për çështjen.

21. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se ankimi kushtetues individual i kërkuetit nuk plotëson kriterin paraprak të shterimit të të gjitha mjeteve juridike efektive në dispozicion përpara se t'i drejtohet Gjykatës. Në këto kushte, analiza e përmbushjes së kriterëve të tjera të pranueshmërisë së ankimit kushtetues individual të kërkuetit bëhet e panevojshme, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

22. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.